

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΜΕ ΤΙΤΛΟ:
«Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΟΥΜΕΝΩΝ
ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΤΑΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΔΟΤΗ (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ)
ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2020

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΔΟΤΗ
ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 2001 ΜΕΧΡΙ 2014

Συνοπτικός τίτλος.

25(I) του 2001
14(I) του 2006
89(I) του 2006
20(I) του 2008
13(I) του 2014.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Προστασίας των Δικαιωμάτων των Εργοδοτούμενων σε Περίπτωση Αφερεγγυότητας του Εργοδότη (Τροποποιητικός) Νόμος του 2020 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί της Προστασίας των Δικαιωμάτων των Εργοδοτούμενων σε Περίπτωση Αφερεγγυότητας του Εργοδότη Νόμους του 2001 μέχρι 2014 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί της Προστασίας των Δικαιωμάτων των Εργοδοτούμενων σε Περίπτωση Αφερεγγυότητας του Εργοδότη Νόμοι του 2001 μέχρι 2020.

Τροποποίηση του άρθρου 3 του βασικού νόμου.

2. Το άρθρο 3 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση του εδαφίου (1) αυτού, με το ακόλουθο νέο εδάφιο (1):

« (1) Εργοδοτούμενος του οποίου η απασχόληση τερματίζεται γιατί ο εργοδότης του κατέστη αφερέγγυος δικαιούται σε πληρωμή από το Ταμείο:

49 του 1985
197 του 1986
156 (I) του 1999
2(I) του 2008
74(I) του 2008

Νοείται ότι εργοδοτούμενος του οποίου η απασχόληση τερματίστηκε μετά την έναρξη διαδικασίας αναφορικά προς τον εργοδότη, δυνάμει των διατάξεων του περί Πτωχεύσεως Νόμου ή του Μέρους V του περί Εταιρειών Νόμου, όπως αυτοί εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται, δικαιούται σε πληρωμή από το Ταμείο, εφόσον ο εργοδότης καθίσταται τελικά αφερέγγυος:

206(I) ΤΟΥ 2012
61(I) ΤΟΥ 2015
80(I) ΤΟΥ 2016
146(I) ΤΟΥ 2017
38(I) ΤΟΥ 2018
90(I) ΤΟΥ 2018.

ΚΕΦ.113.

9 ΤΟΥ 1968
76 ΤΟΥ 1977
17 ΤΟΥ 1979
105 ΤΟΥ 1985
198 ΤΟΥ 1986
19 ΤΟΥ 1990
46(I) ΤΟΥ 1992
96(I) ΤΟΥ 1992
41(I) ΤΟΥ 1994
15(I) ΤΟΥ 1995
21(I) ΤΟΥ 1997
82(I) ΤΟΥ 1999
149(I) ΤΟΥ 1999
2(I) ΤΟΥ 2000
135(I) ΤΟΥ 2000
151(I) ΤΟΥ 2000
76(I) ΤΟΥ 2001
70(I) ΤΟΥ 2003
167(I) ΤΟΥ 2003
92(I) ΤΟΥ 2004
24(I) ΤΟΥ 2005
129(I) ΤΟΥ 2005
130(I) ΤΟΥ 2005
98(I) ΤΟΥ 2006
124(I) ΤΟΥ 2006
70(I) ΤΟΥ 2007
71(I) ΤΟΥ 2007.
131(I) ΤΟΥ 2007
186(I) ΤΟΥ 2007
87(I) ΤΟΥ 2008
41(I) ΤΟΥ 2009
49(I) ΤΟΥ 2009
99(I) ΤΟΥ 2009

42(I) του 2010
60(I) του 2010
88(I) του 2010
53(I) του 2011
117(I) του 2011
145(I) του 2011
157(I) του 2011
198(I) του 2011
64(I) του 2012
98(I) του 2012
190(I) του 2012
203(I) του 2012
6(I) του 2013
90(I) του 2013
74(I) του 2014
75(I) του 2014
18(I) του 2015
62(I) του 2015
63(I) του 2015
89(I) του 2015
120(I) του 2015
40(I) του 2016
90(I) του 2016
97(I) του 2016
17(I) του 2017
33(I) του 2017
51(I) του 2017
37(I) του 2018
83(I) του 2018
149(I) του 2018
163(I) του 2019
38(I) του 2020
43(I) του 2020.

Νοείται περαιτέρω ότι εργοδοτούμενος, ο οποίος κατά την κρίση του Διευθυντή έχει ιδιαίτερους δεσμούς και κοινά συμφέροντα με τον εργοδότη του που καταλήγουν σε συμπαιγνία μεταξύ τους δεν θα δικαιούται σε πληρωμή από το Ταμείο:

Νοείται έτι περαιτέρω ότι, σε περίπτωση αφερεγγυότητας εργοδότη, ο οποίος ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή/και περισσότερων κρατών μελών, το Ταμείο υποχρεούται σε πληρωμή των εργοδοτούμένων εκείνων που ασκούσαν συνήθως εργασία στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας.